

سالن دوومیدانی اردبیل اندر خم کوچه بی توجهی

اردبیل در گذشته ای نه چندان دور در دوومیدانی کشور از یک جایگاه مطلوبی برخوردار بود. دوندگان، پرندگان و پرتابگران این استان در رقابت های مختلف برای گفتن حرف های زیادی داشتند ولی به دلیل کمبود امکانات ، استعدادهای منطقه به طور کامل شکوفا نشده و خیلی زود قهرمانانش عرصه را ترک می نمایند.

دوومیدانی اردبیل نیاز به توجه بیشتر دارد. وضعیت خاص آب و هوایی و حاکمیت شرایط نامطلوب جوی در شش ماه از سال، یکی از بزرگ ترین و شاخص ترین مشکلات ورزشکاران دوومیدانی است که امکان تمرین مرتب از آنها را سلب می کند.

احداث سالن سرپوشیده اردبیل که از مصوبات استانی سفر دولت قبل به استان می باشد با هدف از بین بردن این مشکل آغاز شد ولی متأسفانه به دلیل بی توجهی ها و عدم اختصاص اعتبارات مورد نیاز ، تکمیل آن همچنان در پیچ و خم اما ها و اگرها گرفتار آمده و با توجه به سابقه به نظر می رسد دوندگان استان باید کماکان در انتظار تحقق وعده مسؤولان مبنی بر تکمیل و افتتاح این پروژه باشند.

دوندگان اردبیل با آن همه استعداد در شش ماه از سال، فرصت تمرین مناسب را از دست می دهند. از سال 1386 که کلنگ احداث سالن سرپوشیده دوومیدانی اردبیل بر زمین زده شد، همه امیدوار بودند که وعده مسؤولین به موقع محقق شود تا آنها با فراهم شدن امکان تمرین در طول سال بتوانند فصل جدیدی از دوران ورزشی و قهرمانی خود را باز بکنند.

متأسفانه سرنوشت دردآور این پروژه که در محوطه ورزشگاه علی دایی احداث می شود همچنان نامعلوم است و گویا اراده ای برای تکمیل نهایی آن وجود ندارد.

در طول نه سال گذشته مسؤولانی که در ارتباط مستقیم با سرنوشت این پروژه بوده اند وعده های مختلف داده و بهره برداری از آن را مورد تاکید قرار داده اند ولی متأسفانه در مرحله عمل کارها بر اساس قول های داده شده پیش نرفته تا آنجا که بهره برداری نهایی از این پروژه به یک سراب تبدیل شده است.

پروژه دوومیدانی اردبیل از جمله پروژه های طلسم شده این منطقه است . گویا این پروژه بچه ناتنی مجموعه پروژه های در دست اقدام استان است که به بهره برداری رسیدن و تکمیل نهایی آن در دستور

کار مسئولین قرار نمی گیرد.

این سالن در زمینی به مساحت 12 هزار متر مربع و با زیر بنای 9500 متر مربع و با گنجایش 1500 تماشاگر احداث می شود. در زمان کلنگ زنی از سوی مسئولین مدت زمان دو ساله برای بهره برداری از آن وعده داده شد. در آذرماه سال 1388 مهندس هادیانی در جریان بازدید از اماکن ورزشی در حال ساخت اردبیل از به بهره برداری رسیدن این پروژه در تابستان سال 89 خبر داد.

در آبان ماه سال 89 ترکاشوند مدیر عامل شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی در بازدید از این پروژه گفت که تا شهریور ماه سال 90 سالن سرپوشیده افتتاح و به مرحله بهره برداری می رسد. در جریان این بازدید اعلام شد که پروژه تا آبان ماه سال 89 از پیشرفت فیزیکی 75 درصدی برخوردار بوده است.

مصطفی مدبر در بیستم آذرماه سال 93 در بازدید از این پروژه پیشرفت آن را 77 درصد اعلام کرده و گفت: مقرر شد این سالن را که هم اکنون 77 درصد پیشرفت فیزیکی دارد به صورت فاز به فاز طبقه بندی بکنیم تا عملیات تکمیل آن متناسب با اعتبارات تخصیص داده شده هرچه سریع تر انجام شود و قبل از پایان سال این پروژه تعیین تکلیف گردد.

دکتر گودرزی وزیر ورزش دولت تدبیر و امید نیز در شهریور ماه 94 در سفر به اردبیل و بازدید از این پروژه از کمک وزارتخانه به آن خبر داده بود که این وعده نیز در زمره وعده های سرخرمن قرار گرفت.

و حال در آستانه سال 96 رئیس هیات دوومیدانی استان در مصاحبه با خبرگزاری فارس از وعده رئیس فدراسیون مبنی بر آماده شدن سالن در سال آینده خبر می دهد و پیشرفت آن را 75 درصد اعلام می کند.

این که در این پروژه و احداث آن نقش فدراسیون چیست بر ما پوشیده است. مجری آن، شرکت توسعه و تجهیز بوده و ارتباطی با فدراسیون ندارد و اصولاً وعده دادن از قول فردی و یا تشکیلاتی که هیچ نقشی در آماده سازی آن ندارد منطقی به نظر نمی رسد.

با توجه به مجموع صحبت هایی که در این ارتباط انجام پذیرفته می توان گفت که در شش سال گذشته با توجه به گفته های خود مسئولین هیچ کاری در این پروژه انجام نیافته و پیشرفتی حاصل نشده است.

پروژه ای که در شش سال گذشته شاهد عملیات چشمگیری نبوده است آیا می توان باور داشت و قبول کرد که در 12 ماه از 25 درصد پیشرفت برخوردار گردد. با وعده های توخالی مردم را امیدوار کردن کاری عبث و بیهوده است. در ارتباط با آماده سازی این سالن آنقدر حرف شنیده و تاریخ های متعددی را وعده داده اند که از آماده شدن

نهایی آن قطع امید شده است.
اگر گفته های ترکاشوند در آبان ماه 89 و ادعای رئیس هیات
دوومیدانی استان در دی ماه 95 صحت داشته باشد می توان نتیجه گرفت
که در طول دوران دولت تدبیر و امید، فکری برای این پروژه نشده
است. به راستی آیا نمی شد که حداقل این پروژه را نیز در ردیف
مگا پروژه های مورد ادعای استاندار قرار داد و برای به سامان
رساندن آن فکری کرد؟

باید پذیرفت که افتتاح و بهره برداری از این پروژه برای ورزشی ها
و دوندگان استان به یک سراب تبدیل شده است و چه بجا خواهد بود که
مسئولین تعطیلی عملیات آن را اعلام نمایند و برای همیشه خیال علاقه
مندان به دوومیدانی را راحت کنند.